

en kort Bemærkning med Hensyn til de Endringsforslag, der ere stillede af det ærede 9de kongevalgte Medlem (Fischer) og af Udvalget med Hensyn til det næstsidste Stykke af § 13. Naar jeg ikke har taget dette Udvalgets Forslag tilbage, saa ligger det i de Udtalelser, som faldt fra den høitærede Finansministers Side, hvorefter det forekom mig, at den høitærede Finansminister hellere ønskede at see Udvalgets Forslag vedtaget end det ærede 9de kongevalgte Medlems Forslag. I Betydning falde de jo omtrent sammen, og jeg skal derfor ganske tillade mig at henstille til det høie Things Afgjørelse, hvorvidt det vil foretrække at stemme for Udvalgets Forslag eller for det Endringsforslag, der til denne Paragraph er stillet af det ærede 9de kongevalgte Medlem.

Melchior: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Maa jeg spørge, om hvilket Punkt det er, at den ærede Landsthingsmand ønsker at udtale sig.

Melchior: Det er med Hensyn til disse tilbagetagne Forslag, at jeg ønsker at udtale, hvorfor jeg ikke optog dem.

Formanden: Den ærede Landsthingsmand maatte da have begjært Ordet, dengang der blev stillet Opfordring til at optage Forslagene; men der vil muligens senere blive Betænkning for den ærede Landsthingsmand til i Forbigaaende at berøre dette Punkt. — Den 2den Landsthingsmand for 5te Kreds har Ordet.

Srenbøll: Ved en foreløbig Betragtning af § 15 er der ganske vist noget Udtalende i dens første Begyndelsesbestemmelse, at: „at Portofrihed ophæves“. Jeg tror imidlertid, at det maa erkjendes, at der, naar man gaaer noget mere tilbunds i Sagen og navnlig trækker dens Enkeltheder frem, vistnok vanskeligt vil kunne indgaae at vise sig saadanne Forhold som en nødvendig Følge af den foreslaaede Foranstaltning, der ville være saare lidet ønskelige, hvad enten man nu tager Hensyn til Statstjenesten i Almindelig-

hed eller særlig til de enkelte Statsmyndigheder. Jeg skal dog ikke, da Tiden er saa langt fremrykket, opholde Thinget med en vidtløftig Udvikling heraf. Alt, hvad der kan siges imod at beholde Portofriheden, er, saa forekommer det mig, vistnok blevet fremhævet dels af den ærede Ordfører, dels i Udvalgets Betænkning, dels i Motiverne til selve Lovforslaget. Jeg vil imidlertid minde om, at det lige i Begyndelsen af Motiverne til § 15 er nævnt, at denne Sag nu har staaet paa Dagsordenen siden 1851, men at dens Gjennemførelse af forskjellige Grunde er trukken hen, hvorved det navnlig er nævnt som en Hovedgrund hertil, at det tidligere til Forberedelse af en Lov om Portofrihedens Ophævelse indsamlede Maetiale som en Følge af indtraadte Forandringer var blevet ubrugeligt. Nu idag have vi derimod hørt af den høitærede Finansminister, at han ikke anseer et saadant Materiale for at være nødvendigt, idet Meningen ganske simpelthen er at tage alle de gjældende Regler om den frie Postforsendelse og fremdeles anvende dem ligeoverfor de Embedsmænd, som skulle have Erstatning for deres Postforsendelser. Men det vil jo med andre Ord sige, at det altsaa i Virkelighed kun er en Omskrivning af Bestemmelserne om Portofrihed, der skal foregaae. Der er ikke Tale om nogen finantseel Speculation eller om en ny finantseel Ordning, hvorved der vindes Noget for Statskassen, men der er i Virkeligheden kun Tale om at lade Portoen for de omhandlede Forsendelser komme Statskassen tilgode paa en anden Maade end tidligere. Det kan nu imidlertid nok være et Spørgsmaal, om det er aldeles ligegyldigt for Statstjenesten, enten den paa gjældende Porto indgaaer i Statskassen paa den ene eller den anden Maade. Jeg for mit Vedkommende tror idetmindste, at det er en mislig Sag at forlange, at en Mand's Tjenesteløn skal staae i omvendt Forhold til hans Pung, det vil sige: at fastsætte, at bestemte Handlinger af ham skulle medføre bestemte Udgifter. Naar jeg siger dette, da stiller jeg det kun hen som en Mulighed, at det vil virke paa Tjenestens Gang, men jeg stiller denne Mulighed ligeoverfor en Ting,